

1-0 til Vestlandet

I blant er det ekstra godt å være på hjemmebane.

Tekst: Elisiv Hauge Nilsen

Haugesund Teater

Vamp-musikalen "Hallo – Adjø"

Manus og regi: Birgit Amalie Nilssen

Musikk: Øyvind Staveland, Jan Ingvar Toft, Carl Øyvind Apeland, Vidar Johnsen og Odin Staveland.

Tekster: Kolbein Falkeid, Ingvar Hovland, Ingvar Moe, Arnt Birkedal med mange flere.

Med: Jon Eikemo, Elisabeth Moberg, Britt -Synnøve Johansen, Brynjar Stautland, Grethe Svendsen, Elsa Aanensen, Sigurd Sele, Ståle Ytterli med flere.

Haugesund Teater har tatt tak i et musikkmaterial vi trodde vi kjente så godt og laget en helt ny teaterforestilling av det. En fullvoksen helaften som står på egne ben fra første scene. Sanger som lokker fram gåsehuden, sitrende øyeblikk, overraskende vrier og mye latter.

På et tidspunkt fredag kveld var det helt stille i Festiviteten. Det eneste du hørte i mørket var snufsingen fra alle som forsøkte å kontrollere tårene. Så rørende var enkelte av scenene. For teatersjef Birgit Amalie Nilssen har tatt skrittet inn i vamps verden og funnet en historie som gir etterklang lenge etterpå. Om uroen i oss, om kompromissene vi gjør, valgene vi ikke tar.

En musikal der dialog og spenningsmomenter ikke bare er en unnskyldning for at ensemblet skal bryte ut i nok en sang, men som har fått bli en viktig og levende del av forestillingen.

En serie med gjenkjenningspunkter, som vekselvis lokker fram latter og tårer. Alt fra felles vestlandsk erfaring med flanellografen til menn og kvinners evne til å snakke hvert sitt språk, uten noen umiddelbar sjanse til å forstå hverandre. Innimellom alt det rørende var det mye å humre over.

Nilssen har ikke gjort dette alene. Et sterkt ensemble, et orkester med trøkk, lyd, kostymer, lys, en scenografi som bygger opp rundt de virkningsfulle tablåene, og skiftene i historiene, som understreker i stedet for å kludre det til.

Hun bruker teaterets fortellermåter, med veksling mellom de intime øyeblikkene og de store scenene, henter inn litt surrealisme for å skildre et plaget sinn. Dessuten har hun funnet gode folk til rollene.

Britt-Synnøve Johansen er Mariann, lillesøsteren som må finne en måte å leve videre på når storesøster dør. Hun lever rollen med hele seg, veksler mellom sjarmerende ungjente og voksen kvinne. I et troverdig samspill med Brynjar Stautland som tydelig føler seg vel som gamlekjæresten Marcus. De byr til og med på en dose romantikk.

Jon Eikemos varme ståler ut fra hver øyeblikk han er med på, scenene med Elisabeth Moberg er noe av kveldens flotteste. For en Mari og for en Lars. Og for en Tir na Noir. Har den blitt gjort vakrere noen gang?

For klart "Hallo-Adjø" handler om sangene. Og sangerne. Gode stemmer som tolker og gir store opplevelser. Vi får alt i Festiviteten.

For om dialogene er storartede betyr det ikke at teaterversjonene av Vamp-klassikerne er noe dårligere. Tvert i mot. "Tretten humler" kan neppe ha vært sunget mer sjarmerende enn når den brukes til å skildre barndommen sommerglede for Emily og Mariann.

Alle har tydelig gått til oppgaven med entusiasme, og lyst.

Lokalt er ikke alltid det samme som bra. Men denne gang er lokalt ekstra godt. Kvalitet tverts igjennom, servert på hjemlige dialekter. Et resultatet av et lite regionteater som våger å tenke store tanker, av lokale diktere, komponister musikere og skuespillere. Hjemmebane er rett og slett best.

Elisabeth Moberg og Jon Eikemo. (FOTO: ...)